

Vállaljuk bátran a szimpátiáinkat!

2019 május 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Jeszenszky Zsolt keményen elmondta a véleményét!

A liberális médianyomás ellenére elég, ha önmagunk mércéjének felelünk meg.

Rendre találkozhatunk a hazai médiában azzal a narratívával, hogy a magyar miniszterelnök a nemzetközi politikai élet páriája; senki sem áll szóba vele, kerülik, mint a pestisest, teljesen elszigetel?dött stb. (Ezen állítások és a valóság közötti ellentmondásokkal most ne foglalkozzunk, jelen írásnak nem ez a tárgya.) A világsajtó szintén el?szeretettel mutatja be vállalhatatlan, széls?jobboldali, autoriter stb. figuraként; csak úgy röpködnek a jelz?k a CNN, a New York Times vagy a Washington Post egy-egy Orbán Viktorról szóló anyagában; vagy épp a Charlie Hebdóban és az Amerikai Népszavában is, hogy egy-két vicclapot is említsünk.

Mindezekb?l egyesek szerint az következik, hogy nekünk, hétköznapi magyar állampolgároknak is roppant kellemetlen, hogy ilyen miniszterelnökünk van, szégyellnünk kell a világ el?tt nemcsak ?t, de már azt is, hogy magyarok vagyunk. A nemzetközi f?sodrú sajtót olvasva, az egyetemeken és a nemzetközi multicégeknél zajló céltudatos el?nevelésnek kitett, els?sorban huszon- és harmincéveseket hallgatva azt hihetjük, tényleg ezt gondolják az emberek.

Ez a hangos kisebbség, miközben nagyon öntudatos saját tájékozottságát illet?en, valójában a kétségtelenül profin, nehezen rajtakapható módon belécsepegtetett kötelez? leckéket mondja föl. Az uralkodó liberális doktrínák között a multikulturalizmus dics?ítése, a bevándorlás támogatása, a kereszténység kigúnyolása, a hetvenegy (vagy ki tudja, épp hányféle) gender magasztalása stb. mellett ugyanis hasonlóan hangsúlyos az ellenfelek és úgy általában az egyet nem ért?k totális démonizálása, ellehetetlenítése. Donald Trump, Matteo Salvini, Jair Bolsonaro stb. mind-mind a liberális gy?lölködés céltáblái, de köztük is Orbán Viktor vált az els? számú ellenséggé.

Vajon mit gondol err?l az átlagember? Aki akár szorosabban követi a politikát, akár kevésbé, de nem szakadt el a valóságtól, és aki doktriner el?írások, véleménybuborékokban él? liberálisok helyett a mindennapi tapasztalatai alapján alakítja ki véleményét, még ? is gyakran fél kimondani, hogy mit gondol. Merthogy sokszor sajnos olyan er?s a nyomás a liberális kánon elfogadására, hogy aki azzal szembemegy, annak rendre nemcsak a társadalmi megbélyegzést?l, de gyakran a teljes ellehetetlenülést?l, állása elvesztését?l is tartania kell. Arra, hogy az ideológiai átnevelést elutasító, arra nemet mondani képes, hál' istennek egyre növekv? tömegek mit gondolnak, kit?n? példa egy idén télen szerzett tapasztalatom.

Egy ausztriai sízésen szórakoztató olaszokkal találkoztam. A három fazon szmokingban állt sorban a síliftnél, nyilvánvalóan valami fogadás elvesztése után. Szóba elegyedtem velük, és végül együtt is utaztunk a négyüléses felvonón. Kiderült, nem vesztettek el semmilyen fogadást, s?t inkább megnyertek egyet: egymással fogadtak, hogy pusztán a poén kedvéért egyszer kipróbálják, milyen szmokingban végigtolni egy napot a sípályán, persze rendesen aláöltözve a hideg ellen. A beszélgetés során kiderült, ittak is egy kicsit a hüttében (vendéglátóipari egységben), ett?l aztán nemhogy még kevésbé fáztak, hanem még jobb fejek is voltak.

Szóba jöttek el?ször az olasz sípályák, aztán persze a kaják, és kifejtettem, hogy igen, hogyne, jók a franciák, de a konyha akkor is náluk (mármint az olaszoknál) a legjobb a világon. Mire mondták, hogy igen, igen, meg a politika is… H?, gondoltam, merész, de akkor én is az leszek: „Valóban így van, de csak mostanában", vágtam rá, hozzátéve, hogy csak „Salvini óta…" – és a mondat többi részét már el sem tudtam mondani, akkora éljenzés tört ki a négyüléses felvonón.

Vagyis ezek a negyven körüli, decens, angolul jól beszél?, világot látott, Ischglben, Ausztria egyik legkomolyabb síközpontjában síz?, feltehet?en tisztes, jól jövedelmez? munkát végz? olaszok bátran fejezik ki szimpátiájukat országuk belügyminisztere (de facto vezet?je) iránt. Akinek és pártjának népszer?sége hazájában minden indoktrináció, a vele szemben ellenséges média ellenére jelenleg negyven százalék fölötti, amire soha egyetlen párt és pártvezet? esetében nem volt még példa Olaszország történetében. És akit ez az ellenséges média természetesen állandóan széls?jobboz, nacionalistáz, fasisztáz, náciz. Erre már én is még bátrabban vágtam rá, hogy Salvini legjobb barátja Orbán, amire hasonlóan nagy éljenzés tört ki.

Amikor még szabad volt ilyet kimondani, és nem vitt el gy?löletbeszédért a rend?r, le lehetett írni, hogy konzervatív az a liberális, akit egyszer már kiraboltak, és ugyanígy azt, hogy a bevándorlást ellenz?, kapitalizmuspárti, Salvini-, Trump- vagy Orbán-rajongó az a széplélek, aki már találkozott a valósággal.

Ezek az olaszok nyíltan merték vállalni Salvini-szimpátiájukat egy számukra vadidegen ember el?tt. Milyen más ez azután is, amikor egy évvel korábban, egy másik síliftben egy amerikai társaság a megismerkedés után egyb?l

sietett közölni, hogy ?k nem Trumpra szavaztak, szóval ne rájuk haragudjak. Mert hiába a megnyert választások, a mai közhangulatban a baloldali média által uralt nyilvánosságban az agresszív totalitárius felfogás érvényesül; szégyellnie kell magát annak, aki jobboldali kormányokkal, politikusokkal szimpatizál. Hát ne szégyelljük!

Merjük kimondani, itthon és külföldön is, hogy nem kívánunk asszisztálni Európa elpusztításához, behódolásához. Hogy nem szeretnénk egy orwelli világban élni, ahol meg van szabva, mit szabad mondanunk és mit kell gondolnunk. És hogy igenis támogatjuk azokat a politikusokat, akik kiállnak civilizációnk vívmányaiért és eredményeiért, és az ezért járó támadások ellenére is következetesen kitartanak álláspontjuk mellett. És akiket ha nyíltan támogatunk, rögtön ránk rontanak a liberális véleményterroristák, és elkezdenek nácizni, személyi kultuszról beszélni. Pedig csak arról van szó, hogy Cristiano Ronaldo, Lewis Hamilton vagy Adele mellett mi esetleg lelkesedni tudunk olyan emberekért is, akik épp most biztosítják azt, hogy még az unokáink is abban a szabad világban élhessenek, amelyikben mi. Merjük éltetni Trumpot, Salvinit, Bolsonarót, Kaczynskit, merjük éltetni Orbán Viktort!

Jeszenszky Zsolt

A szerz? szerkeszt?-m?sorvezet?, Karc FM

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló